

אליעזר שטיינמן, סופר ועורך (1892-1970)

נולד בפודוליה שברוסיה והוסמך לרבנות בקייסלב. כבר ב-1910 פרסם את סיפורי הראשונים בעברית וביידיש בעיתונים "השילוח", "רשפים" ו"הצפירה". לפרנסתו עבד שטיינמן בהוראה. אחרי מהפכת אוקטובר ב-1917 עבר להתגורר באודסה ושם הוציא לאור יחד עם שלמה צמח את הביטאון "ארץ". הביטאון עורר על שטיינמן את חשדם של השלטונות שהוא מטיף לעליית המונים לארץ-ישראל. הוא ברח לפולין ושם היה אחד הכותבים הקבועים בעיתון "הצפירה" ובעיתון היידי "דער מאמענט" ("הרגע"), וכן הוציא לאור את הירחון בעל הכיוון המרדני "קולות". עם ידידיו נמנו דוד פרישמן, חיים נחמן ביאליק, שלמה צמח וסופרים בני הדור הצעיר. ב-1924 עלה שטיינמן עם משפחתו לארץ-ישראל, ובה הצטרף לאגודת הסופרים וערך את ביטאונה הספרותי "כתובים". שטיינמן היה מן הפוריים בסופרי דורו. הוא כתב ופרסם ספרי מסות, רומנים וספרי ילדים וכן ערך אנתולוגיות עם יצירותיו נמנים הרומנים "זוגות", "דודאים", "סודות"; "ספר מאה שנה" – ביוגרפיות של דמויות ארץ-ישראליות

בתקופת התחייה; ספר "באר החסידות" – אוסף של סיפורי חסידים וביוגרפיות של גדולי החסידות; "באר התלמוד", "חיים של שפע", "במעגל הדורות", "מדור אל דור": פרקי שיחות וזיכרונות; ועוד רבים. בשנותיו האחרונות עמד שטיינמן בקשרי מכתבים עם הרבי מלובביץ'. אליעזר שטיינמן זכה בפרסים יוקרתיים, בהם פרס ביאליק (1959), פרס רופין ופרס ישראל לספרות יפה, שבו זכה ב-1963. על כישורי הכתיבה שלו כתב הסופר יהודה בורלא כך: "כל פרק ממאמרו מעוטר ומשובץ בהברקות מחשבה ובחריפות ביטוי. דומה הוא לכורה במכרה עמוק הגורף בחופניו גרגירי זהב ומפזרם ביד נדיבה לפני קוראיו". אליעזר שטיינמן הוא אביהם של הסופרים דוד ונתן שחם. על הידידות בין אביו לביאליק סיפר נתן שחם: "בגיל שש עשרה בתום לימודיו בישיבה, נסע אבי לפגוש את ביאליק שהזמינו להתגורר בביתו. כדי שלא יראה כמי שאוכל לחם חסד, הוטל על אבי ללמד את מניה ביאליק עברית. המטלה לא צלחה והשניים המשיכו לדבר רוסית, אבל הידידות ביניהם נמשכה לאורך זמן גם בארץ ישראל".